

Publicerad 2009-03-24 17:21 av blablablalala

bakom slagord dör hon varje gång , vems liv hon lever nu vet hon ej

nu bearbetar jag en flicka

jag lärde känna genom plexiglas

ensam och förstörd andandes på impuls och droger

sida vid sida med tomma människor

och aldrig att jag skulle klara en dag i hennes liv sa hon

aldrig en dag med så många falska leenden

i en så meningslös verklighet

det hon pratar med andra rastlöst förstörda om

är en liten del av allt som kretsar i atmosfären

och de skrattade när jag arrogant presenterade livsfilosofier

och andra sanningar som ej betyder någonting

när vi vet att vi inte har någon och imorgon bara är ennu en dag att överleva

ni har pengar , erfarenheter och en framtid

jag ville ta hennes hand och säga

du har ett nu

men hon hade inte lyssnat , för jag kan vara så komplicerad

hon fungerar men i hennes rädda ögon rasar förtvivlan

jag ville vara hennes vän , bevisa att alla som nedvärderat henne ej har rätt att ta hennes tro

reparera alla skador hon förnekar

nu bearbetar jag att hon aldrig gav mig chansen

att jag kan släppa det

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren blablablalala med Poeter.se id #24979 innehar upphovsrätten